

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

БРОЙ 89, (2887), ГОД. XXVII

СЪБОТА, 25 ЮЛИ 1970 Г.

ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

Пленум на Окръжния комитет на ДКМС

ДЪЛГ НА МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ

Активното участие на младежта в осъществяването на концентрацията и развитието на селското стопанство върху промишлена основа ★ Промени в Окръжния комитет на Комсомола

Вчера в една от залите на Младешкия дом на културата във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния комитет на Комсомола за активното участие на младежта в осъществяването на концентрацията и развитието на селското стопанство върху промишлена основа, за изпълнение на решенията на Х пленум на Централния комитет на ДКМС. В работата на пленума освен членовете и кандидат-членовете на Окръжния комитет на

Комсомола взеха участие и секретарите на градските и общинските комсомолски комитети, млади специалисти от селското стопанство, комсомолски активисти.

На пленума присъстваха кандидат-членът на Централния комитет и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, кандидат-членът на Централния комитет на Партията и секретар на Централния комитет на ДКМС Николай Дюлгеров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев, секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Ненко Цанков.

Другарят Никола Кушев запозна присъстващите с основ

ните проблеми на концентрацията и специализацията на селското стопанство във Велико Търновски окръг. Той изтъкна постигнатите успехи на кооперативните стопанства в нашия окръг, като същевременно посочи, че новите изисквания наложиха и нов път на развитието — пътя към уеднаквяване и специализация на селското стопанство на промишлена основа. Другарят Кушев говори за характерните особености на петте аграрно-промишлени комплекси, които ще се изградят в окръга, и за ролята на младежта при решаването на поставените големи задачи.

След това по предложението на програмата на Окръжния комитет на Комсомола за активно участие на околната комсомолска организация в осъществяването на концентрацията в селското стопанство се изказаха редица комсомолски активисти и млади специалисти. Пленумът утвърди мощи бюро на Окръжния комитет на Комсомола да преразгледа предложената програма и след направените изменения да я приеме като ръководно начало в работата на околната комсомолска организация сред младежта на село.

Пленумът освободи др. Димо Минчев от длъжността първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола поради преминането му на работа в Централния комитет на ДКМС.

Пленумът избира за първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. Георги Банев; избира за секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. Драгич Драгичев.

Шестият ден кооператорите от бригадата на Христо Ангелчев от ТКЗС — Поликрайче механизирано разсаждат картофол. От определените 200 дка вече са засадени повече от 100 дка.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

Червеното знаменце, което не се развя

Кой ще връчва флагчетата на първенците-комбайнери в Асеново?

★ Ще продължи ли работата по старому ★ Иван Симеонов издържа големия изпит

Вий сигурно сте видели, че в селението за жътвата сме на последно място, та затова сте дошли. У нас житото е късно, та затова... с тези думи ме посрещна секретарят на Общинския партиен комитет в Асеново Иван Георгиев.

Мей обаче ме интересуваше друго — как е организирано съревнованието през тези усилен дни, каква е масово-политическата работа.

Лично на секретаря не се промени. Подразбрах — и тук нещо особено, с което могат да се похвалят, няма.

Съревнованието между комбайнерите в стопанството, по думите на секретаря, се счита на всеки три дни. По радиораздаване в Асеново (само то е радиораздаване от селата на общината) се четат бюлетините, после малък поздравителен концерт за първенците. Но каза се, че другарката Татьяна Даскова, която отговаря за предаванията, е в

отпуск. Коя я замества не разбрах. Не успях да видя и материалите, които са били подготвени за отделните предавания — Даскова ги е прибрала някъде. С една дума — отпускарско настроение.

Не видях и последния бюлетин за овършаното зърно от комбайнерите. При секретаря го няма. Той звънна по телефона на някого. Обещаха му нещо. Но минаваше времето, а бюлетинът не го носеха — направиха го едва след няколко часа.

— Но ние първенците си ги знаем — сякаш искаше да излезе от малко недоволното положение другарят Иван Георгиев. То ва са Антон Генов от Асеново и Иван Георгиев Симеонов от Новоградче.

Антон работеше не много далеч от селото. Мистото бе хълмисто, жънеше се трудно. Завързавме кратък разговор. По здравиху го, че е на първо място между другарите си в кооперативното стопанство.

— Благодаря. Но за пръв път чувам това.

И тук, пред секретаря на Общинския партиен комитет, той изля мъкът си. Бюлетинът за пожнатото от комбайнерите в стопанството не е виждал от осем дни. Миналите години са давали на първенците парични награди, флагчета — сега нищо.

— Дори и не знам за кое място съм — каза той на сбогуване.

По-късно разбрах, че е напълно прав. В бюлетина, който най-после бе изготвен — към 22 юли Антон бе на четвърто място в стопанството!

Колкото и да се мъчим не можах да разбера защо тази година в Асеново за съревнование то не е мислено. Не става въпрос за средства. Но поне флагчетата могат да се връчват всеки ден на първенците, могат да се използват различните форми на нагледната агитация, да се разберат всички кои са челниците в прибирането на реколтата. Затова се иска не друго, а само по-голяма грижа, организация. Изглежда, че в Асеново и тя липсва. С една дума — Общинският партиен комитет е забравил за съревнованието. То не се води сега и между бригадите и жената. Намерили му най-лесното — дето ще мислят кой ще бъде първенецът за седмицата, за деня, да дават награди, знамена (а нали и някой може да се разсърди) — по-добре да работи всеки както може, както знае. Какво че в плана на Общинския партиен комитет за последното тримесечие имаше специална точка за организация на съревнованието, за неговата гласност. Ще дойде краят на септември, ще се отчете съревнованието и толкова.

А на полето хората вършат героизъм. Не спят, за да прибере реколтата. И няма кой да им каже за това — благодарим.

Не бива така леко да стигнем до Иван Симеонов. Трябва и Славо, който е на редакцията „Волга“, да прояви майсторския си, да разбере при какви трудни условия работят комбайнерите в Новоградче.

Бе вече обяд. Под крушата бяха насядали неколцина мъже. Иван Симеонов оше работеше. Аврам Дамянов, завеждащ участъка в селото, замоли помощника на комбайнера да го сменят.

— А, а, а, аз по този байр не ходя, не карам — где на шег, где на истина каза момъкът и продължи да си стои на сянка.

Иван приближи към нас машината, спря. Ръкувахме се. Заговори. Обикновен млад човек. Загорял от слънцето, с омаслени ръце. Бе малко скъп на прикритието.

Било е преди свършване на работата. Росата вече е започнала да навлажнява пшеницата. Тази година тя пада много рано. И изведнъж машината нещо засаха, спира. Цял ден младият човек е държал волана. Ръцете вече болят. Но и житото чакат. До късно вечерта е поправял мотора. Заранта е станал в четири часа.

— До започване на работа бе вече готова — каза го без поза на гордост, като че ли е направил нещо съвсем обикновено.

Иван Симеонов бе издържал голямата, най-големия изпит в своя живот — да бъде член на Партията, в нейните редове той е от няколко месеца, а ето — няма кой да му стисне ръката, да му каже благодарят.

— Да, да, да, аз съм благодарен, че въпреки трудния терен ето и началото между другарите си в кооперативното стопанство, това, разбира се, той не знаеше, за неговия непосилен труд, за упоритостта му.

Разделяме се си сякаш на комбайна му виждам да се вее малко червено флагче, което ръководителите на стопанството бяха забравили да му дадат.

Петър КАИШАНОВ

Писма от строежа на язовир „Йовковци“

ЕДНА ТРУДОВА ЛЕТОПИС

Началото

В края на септември 1969 г. в центъра на село Йовковци се появила двайсетина непознати мъже с кифурчета в ръце. Това събитие не направило впечатление никому. Само Антонов, тогавашният отговорник за строителството на отбивания тунел на язовира, разбрал, че с идването на тези хора, започва една важна страница от историята на онда.

На следващия ден русият мъж, който водел купчата, сметнал за нужно да каже на хората си няколко думи. И той казал:

— Момчета, да започваме! Кораб е камъкът и яма иде, но няма на другите обекти ни бе по-лесно! И сега не бива да се посрамваме!

Мъжете от първата смяна сложиха на главите си разноцветни защитни каски и хванали пистолетите. Разнесе се шрипър пукот и бурните клъзи наля твърдата плът на скалата. След няколко часа ревалята вървеше върволица. Волата на човека възвела в нова битка за постигане на една голяма цел. Било 1 октомври 1969 година.

Звоното на Феим

За него казват, че е най-добре в бригадата на Димитър Василев. И може би най-сплотеното. Селем души — Иван Атанасов, Шабан Юмеров, Хасан Андиялов, Ехлиман Ражебов, Кадир Мустафов, Мехмед Исмаилов и звеноводител Феимов са дружно семейство. Феим е комунист, той е съвестта на бригадата. Никакви дребнави ежби не могат да прегазят неговията стабилна авторитет на партиен член.

През десетте минути на кратък отход, докато очакват пристигането на бетоновата, те имат време само да изпущат по една цигара. И тогава си спомнят преживяното.

В долината на река Веселия на януари бил необикновено суrow. Стените на бариките пукали в яките шепи на мраз. На хората в тунела им било двама по-студено, защото понякога им се случвало да бездействуват по няколко „замръзвал“ въздух, който им изпращал комплесорът, замръзвала водата в тръбите, спирал електрическият помп. И все пак тридесетте минути стигали до 160 ва стъпалнишки на нормата.

Победата

На 30 януари 1970 година привечер гранитната скала потреперила за последен път. Когато ехото на взрива заглъгнало до далеч в уоите, едно победно ле от каменен прах лице надникнало през пролуката. Къс човешки вик — израз на дълго олаквана радост, озвначувал край на тежката битка с камъка.

Дядо Иван

Когато настъпил вторият етап от строителството на тунела — обшивката, ръководителят на обекта Антонов командирова в помощ на миньорите дърводелца Иван Райков. Практически ум на стареца веднага съобразил, че с някои изменения в структурата на кампата, и по-специално на кържката, ще може да се намаля времето на поставянето им. Антонов и бригадирът одобрили замисъла на Иван Райков. Скоро резултатите били налице: една смяна монтирала кампата за около три часа, докато по-рано този процес отнемал шест часа. Именно това давало възможност през юни бригадата да извоюва рекордния си успех — 100 метра обшивката за един месец, което означавало двойно изпълнение на плана.

Биографиите продължават

Той живее като отшелник в бараката до тунела, далеч от левите работнически селища, за што иска постоянно да е край своите хора. Компания му правя само транзисторът.

Неговата биография изглежда интересна. Някога учител по професия, той отстъпил мястото си за други и търнал да строи големите национални обекти. Бил е на жп линия Ло вец—Троян, на „Доспат—Въча“, на „Ал. Стамболийски“, „Г. Димитров“, „Антониванови“.

Но Димитър Василев не е единственият в бригадата с такава „трудова“ биография.

— Питате къде ще поведе хората си следващия месец? — усмихва се бригадирът — Към Велико Търново. Там, в тунелите от панорамния път има много работа за нас.

Недо ПЕТРОВ

ЯНТРА — МНОЖИТЕЛКА НА КРАСОТАТА

КАКВО ПРЕДВИЖДА ПРОЕКТЪТ ЗА ЗАВИРЯВАНЕТО НА РЕКАТА ★ ПЕТ БЕНТА — ПЕТ НОВИ ОГЪРЛИЦИ НА СТОЛИЦАТА НА ВТОРАТА БЪЛГАРСКА ДЪРЖАВА ★ СТРОИТЕЛСТВОТО НА ПЪРВАТА ВОДНА ПРЕГРАДА ЗАПЧНА

Завиряването на река Янтра е една от задачите, залегнали в програмата на Общинския комитет за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически център. В решаването на този въпрос бяха търсени различни начини, даващи блях много предложения за превръщането в оводнена площ на ползузасушеното и полузамочурено корито на реката при маловодие.

Какво третира приетият вариант?

Срецу гара Трапезица ще бъде построен бент с височина 3.5 метра, чийто водна плоскост ще стигне до ДИП „В. Мавриков“. Непосредствено срещу плувния басейн, тук ще бъде издигнат втори бент, чийто предназначение е да създаде водна площ до Френг Хисар. Проектът предвижда съвместяване с мост, който да свързва квартал „Асеново“ с предприетия, а съществувалшият бент при Френг Хисар — да се надстрои и заздрави. На около 500 метра под

моста за квартал „Трудов фронт“ ще бъде изграден четвърти бент, чийто езеро ще стига до старата баня, където ще бъде построен и пети, последен бент. Неговото езеро ще достига на около 300 метра над Старицката мост.

По предложението на Градския народен съвет строителството на последния бент ще започне най-рано. Изпълнението му е възложено на строителни войски и трябва да завърши през идната година. В конструктивно отношение тук се предвиждат два отвода от по 26 метра, а в дясната страна и изграждане на шлюзова камера за преминаване на лодки.

Лявата подпорна стена на водосборния басейн е почти изградена. Изкопана е и основата за левия устой и средния стълб. Въпреки трудните условия, при които започна строителството — наводнения на строителните ями, загличване на основите и други, вече са излети 650 куб. м бетон и са извършени 6500 куб. м.

земни работи, както и около 700 кв. м кофражни платна.

Буйната преди месец река сега е обгита с помощта на предназначена дига и тече спокойно в дясната част на коритото. Строителната част е осъществена и подготвена за работа. Тук особено добре се справя с поставените задачи бригадата с ръководител Никола Тошков, която редовно преизпълнява нормите си.

Общо тук ще бъде положен 5280 куб. м бетон и ще бъдат изпълнени 14 900 куб. м земни работи.

Инж. Любен ПЕТРОВ

Сведение

за хора на селскостопанските работи към 23 юли 1970 година.

Положителна тенденция	В %	За ота за-рабн	Игра културна в %
Алекова	100	100	
Драгомиров	100	100	
Овча могила	91	100	
Козловец	100	98	
Горна Студена	88	20	
Ореш	78	100	
Масларево	89	100	
Монела	78	100	
Килдифарево	100	100	
Обединение	88	100	
Полски Тръмбеш	94	100	
Полски Сеновец	100	100	
Ресен	91	85	
Самоводене	95	85	
Страхилово	83	100	
Бяла черква	80	65	
Върбовка	80	65	
Павлякени	91	88	
Джотков	79	85	
Долна Липница	87	85	
Карансеп	78	60	
Михалици	55	39	
Сухина	83	44	
Джукюница	85	33	
Драганово	77	100	
Сундича	83	90	
Полна Оряховица	79	100	
Камени	79	100	
Яковец	100	50	
Полна култура	94	96	
Стржица	87	100	
Асеново	56	74	
ТКЗС средно	86	87	

ДЗС	63	100
Балван	58	—
Велико Търново	86	—
Церово	100	—
Борново	100	—
Буйновци	100	—
Еулия	100	—
Златарица	62	90
Константин	75	—
Кесарево	65	100
„Свута“	87	30
Санданов	100	100
Средно за ДЗС	74	102
СРЕДНО ЗА ОКРЪГА	84	88

Почит към

делото на героя

Снощи жителите на Долна Оряховица изживяха възбуждащо мигове. Те тържествено чествваха 80-годишнината от рождението на своя достоен син Христо Пасков Козлев.

В ранната привечер стотици жители на селото се поклониха пред паметника на братската могила и пред бюста-паметник на героя, поднесоха венци от свежи цветя.

В салона на читалището се състоя тържествено събрание. Тук бяха генерал-полковник Кирил Косев, зам.-министър на народната отбрана, бивш командир на Горнооряховския партизански отряд Енчо Стайков, член на Президиума на Народното събрание, Димитър Стойков, първи зам.-председател на Комитета за държавен контрол, секретарите на ОК на БКП Никола Кушев и Димитър Петров, окръжни държавни ръководители, близки на Христо Козлев, активни борци против фашизма и капитализма. Доклад за героичния живот на поета-партизани прочете ген. полковник Кирил Косев.

Първенци механизатори

за периода от 20 до 24 юли включително

1. Антон Георгиев от ТКЗС — Страхилово, участък Павел, оженал с комбайн СК—4 703 дка и овършал 236 т зърно;

2. Христо Звездов от ТКЗС — Козловец, оженал с комбайн СК—4 848 дка и овършал 212 т зърно;

3. Никола Цанев от ТКЗС — Камен, оженал с комбайн СК—4 686 дка и овършал 210 т зърно;

Комбайнерът Антон Пенчев Георгиев получава переходното червено знаме „Комбайнер — окръжен първенец“ и парична награда.

ПО СВЕТА

ПОЛСКО-ЗАПАДНО-ГЕРМАНСКИТЕ РАЗГОВОРИ

ВАРШАВА, 24 юли (Кор. на БТА). — В сградата на министерството на външните работи днес продължиха разговорите между представителите на правителствата на Полската на родна република и Германската федерална република.

Целта на петия етап на разговора е да се формулират по-добре отделните пунктове на договора за основните принципи при нормализиране отношенията между Полската народна република и Германската федерална република.

Преди започването на разговора делегацията на „дегацията на ГФР Георг Фердинанд Дуквигт бе приет на половин часов разговор от министъра на външните работи на ПНР Стефан Йендриховски.

Полската делегация, ръководена от заместник-министъра на външните работи Юзеф Виници, следва неотстъпно изработената отлагане линия — при формулиране на деления договор да не бъде оставена никаква врътка за разгледаното интерпретиране на договора между двете страни.

СЪВЕТСКИ ГРАЖДАНИН — НАЦИОНАЛЕН ГЕРОЙ НА ИТАЛИЯ

РИМ, 24 юли (ТАСС). — За героизма на изключителната пожертвувателност, проявени в боевете през периода на съпротивителното движение, съветският гражданин Форе Мосулишвили е удостоен с италианския президентски посмъртно и награден със златния медал „За воинска доблест“ — най-високата италианска награда. След Героя на Съветския съюз руския боец Фьодор Полетаев, грузинецът Форе Мосулишвили е вторият съветски гражданин, станал национален герой на Италия.

Форе Мосулишвили, избягал от германски плен през 1944 година, влязъл в редовите на един италиански партизански отряд, действал в провинция Новара, където мъжествено се сражавал против фашистките окупатори в редовите на борбите от съпротивата. В края на 1944 година той загнал със смъртта на храброст.

В ХАВАНА

ХАВАНА, 24 юли (Кор. на БТА). — Българският посланик в Куба Дико Диков пристигнал в салона на посолството в Хавана голяма пресконференция по случай предстоящото посещение на делегацията на високо равнище на НР България начело с първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков.

ЖИВОТ — ЛЕГЕНДА, ПРИМЕР ЗА ПОКОЛЕНИЯТА

По случай 75 години от рождението на Димитър Иванов

Димитър Иванов е роден в старопрестолния град Велико Търново в семейството на учител. Прогресивната и интелектуална семейна среда оказва благоприятно влияние за израстването на бъдещия обществено-политически деец.

Като ученик във Великотърновската мъжка гимназия той е в челните редици на отличниците: проявява за видно трудолюбие, солидни знания, готовност да помогне на своите изоставащи другари.

През 1914 година Димитър е призван в казармата, за да отблъсне военната служба. Уволнен през 1916 година, поради заболяване, той се записва в юридическия факултет на Софийския университет. И когато го завършва, започва стаж, а след това и работа в адвокатската кантора на изтъкнатия партиен деец Сотир Бранков.

През 1919 година Димитър Иванов с неколцина ентусиазирани младежи създава комсомолска организация във Велико Търново. През същата година той е приет за член на Партията. Неговата дейност от това време насетне носи отпечатък на дълбоката му обич към трудните хора, на вярата му в бъдещето, в победата на комунизма. За неговата победа той посвеща своя млад живот, своя талант, отдаде без остатък всичките си сили и кипища енергия.

„Сред масите, през масите и за масите“ — това беше неговият девиз. Като младежки ръководител привлича и сплотява младежите в редиците на Комсомола. Той е и хорист, и рецитатор, отличен организатор и вдъхновен пропагандатор. С голяма любов и старание работи за физическата подготовка на младото поколение. За тази цел през 1922 г. Партията го изпраща на едномесечна спортна школа в София.

Димитър Иванов се отдаде всецяло на Партията, на комунизма. За него всяка работа, която му се възлагаше, беше и важна, и подхождаща и не е имал случай той да се откаже изпълнението на дадена задача поради това, че тя е малко груба, или воден от интелектуалното честолюбие — пише в своите спомени Сотир Бранков.

През 1923 година Димитър е вече член на Окръжния комитет на БКП и секретар на Окръжния комитет на Комсомола. След фашисткия преврат на 9 юни 1923 година и поражение то на вадиналите се в редица селища на окръжния народни маси срещу превратаджийското правителство, започва небулдузаван, два фашистски терор. Само в търновската казарма са арестувани близо 300 души, между които е и Димитър Иванов. По липса на доказателства той е освободен, за да се включи след това с още по-голяма енергия и жар в партийната работа.

След разгрома на славното Септемврийско въстание фашисткото правителство засили невяждания терор. Платени убийци прострелваха по улици, по-изтъкнатите комунисти. Въпреки тежките удари, нанасени на Комунистическата партия, въпреки убийствата на редица нейни талантливи ръководители, на масовите арести и репресии над хиляди партийни дейци, Партията запази своята сила и борческа енергия. През май 1924 година се състоя неелегалната Витовшка конференция. Димитър Иванов взема участие в нея, работи, И, когато наред с опитите за легалните форми, неелегалната акция, военната подготовка за ново въоръжено въстание влизат като основни елементи в стратегията на Партията, на него се възлага да бъде

отговорник за военната организация в целия тогавашен Великотърновски окръг.

Известният яден ветеран на комунистическото движение Васил Иванов Мавриков в свои спомени разказва за времето — юни 1924 — март 1925 година: „Като секретар на Окръжния комитет на неелегалната БКП в Търновския окръг със седалище Горна Оряховица, след като прилична среща със Станке Димитров ми се дадох нужните инструкции и материали, взех за помощник енергичния и предан другар Димитър Иванов от Търново и организирахме ядките, адресантите и връзките ни с градовете в окръга. Работата за укриване на неелегалната БКП в окръга запредваше, връзките ни с околните комитети се заяха, снабдихме ги със омпанетично масло и проявител, устанавихме и цифри... Партията расте, организационно се развиваше. Другият Димитър Иванов добре ми помагаше и аз рядко се явах из града на асесанцията на ядките...“

Домът на Димитър Иванов се превърна в средище, откъдето се получават задачи и осъществяват връзка редица партийни другари.

На 16 април 1925 година в катедралата „Св. Нелеля“ в София избухна алкока машина. Цен тралитният комитет на БКП категорично заяви, че атентатът не е дело на Партията. Но за фактското правителство на кривоколка Цанков атентатът послужил, като сигнал за планомерно готвения от него разгром на Комунистическата партия и антифашисткото движение. Кривоколка захванал обхваща цялата страна. Ужас, несигурност и тревога захляха страната. Тези събития заварват Димитър Иванов като ръководителя на военната организация в окръга. След провала в ученическите пружии, потърсен от полицията, той минава в неелегалност и се укрива в с. Батак. Предаден, той е заловен и откаран в свишовските казари. Подложен на мъчения, които не се поддават на никакво описание, този прекарания възпитаник на Партията, не отронила нито дума за изградената в окръга широка неелегална партийна мрежа, не прозвона се нито едно от имената на своите многобройни другари и сподвижници. Врагът чувствувал без силите си да сломи неговия по твърд от стомана дух. И решава по-лесното — физически да го унищожи, да го убие. Хората на военния съюз от свишовския гарнизон нареждат на свое оръжие и го в една злокобна вечер възпламенява и хвърля в същата, където е арестуван Димитър Иванов заедно с другарите си Милан Василев, Елени Дамиянов, Гато Георгиев и др., връзка от бомби. Повечето от арестуваните са тежко ранени. Димитър Иванов е разкъсан от взрива.

Така изгрява в пламъците на борбата прекрасният, кристално чист Митя. Неговият кратък живот се превърна в легенда и възбуждаше пример за хиляди нови бойци.

Д-р Сава ПОПАВРАМОВ

ТОПЛИНКА ОТ МОРЕТО

Къщата, която е кацнала на стръмния склон влясно на пътя Аспарухово — Галата, все още носи даденото и от някогашния собственник име — вилата „Янтра“. Само че сега това е „Янтра-дентанството“ на Великотърновския пионерски лагер, а зад него са кокетните бараки: „Здравей“, „Темелуга“, „Глода“.

Пионерите от първа смяна вече отдавна са се приспособили към условията. Тяхното присъствие се чувства в бараките и в обширната столова, на поляните край лагера и на близкия черноморски плаж, а дори и в свежия въздух, наситен с пионерска глъч и песни. Учениците от Велико Търново, Свишов, Горна Оряховица, Драганово и много други селища от окръга сега са истински приятели.

Разстоянието от лагера до морето е около 500—600 метра. Сутрин пионерите, строени по отряди, възторжени и оживени по възмиват съсъвме неусетно. Но по обяд то им се вижда доста голямо — и от иприте по плажа, и от недостатъчното, както им се струва, къпане в морето.

След обедната почивка започва истински лагерен живот.

Тази вечер ще изнасят програмата седми, осми и девети отряд — осведоми ме моят нов познат Рачо от училище „Н. И. Вапцаров“ — Велико Търново.

Вечерите на отрядите ще се помнят дълго от пионерите. Те бяха повод да се родят много хубави инициативи, да се научат нови песни, да се осмисли лагерното всекидневие.

Пионерите от първи отряд с ръководител Надежда Пейкова се оръзнаха с граничарите от близката морска заграда, посетиха паметника, издигнат на мястото, откъдето са тръгнали с лодка за СССР Георги Димитров и Васил Коларов. А почти всички отряди бяха на посещение на кораба, на който е служил техният земляк — героят на социалистическия труд старши матрос Димитър Атанасов. Едно момче от Драганово казва, че най-голямо впечатление му направил барелефът на метник за входа на военното пристанище:

— Всички военни кораби отдават чест, когато минават оттам.

Пионерите ходиха на екскурзия до Балчик и Каварна. Един съботен ден имаша спортна среща с Великотърновския пионерски лагер в с. Галата. И на на-

родна топка, и на футбол резултатите са равни.

— Както подобава между земляци! — шегуваше се физкультурникът на лагера Андрей Генчев.

Под ръководството и грижите на опитни преподаватели като началника на първа смяна Кольо Кисков, Мария Пенца, Донка Илиева, Ибрахим Чаушев 205 пионери от Великотърновския прекараха двадесет забавни дни от лятната си ваканция на море край Аспарухово, Варненско. Още 170 ученици от окръга летуваха в пионерския лагер в с. Галата. До края на това лято в двата лагера на четири смени ще летуват общо 1500 пионери.

Момчетата и момичетата дълго ще помнят веселите пляска на черноморските вълни, игрите на златистия пясък, приятелството край лагерния стан. Моят малка позната Бисерка от с. Беляковец бе съсъвме сериозна, когато казваше:

— Да си вземем малко топлинка от морето, че да ни е топло цяла година!

НА СНИМКАТА: малко игра с топката, преди отново да се „потопят“ в морето.

Йордан ВЕЛИКОВ

Хубава традиция

Стана вече правило първичната партийна организация при пех „Готварски дечки“ — ЗГТ „Металургия“ в Горна Оряховица да приема млади партийни членове на места, свързани с национал-освободителната борба и революционното движение. Такива събрания бяха направени на връх Бузлуджа, в село Ястребино.

Преди няколко дни нашата организация отново прие млади членове. Този път то стана на хижа „Узана“. Тук Габровския Севлиеви отряд е намислил подслон не един път, положили клетва.

Скъп гост беше другарката Русана Палаузова (Милка), бивша партизанка от отряда. Вечерта пред импровизирания партизански огън със загорващи думи тя ни „разведе“ по партизанските пътеки на хайдушкия балкан. Нейният възбуждаващ разказ ни върна години назад, когато тук бродеха народните синове, загиваха за нашата свобода. И ще се удивляваме от силата и мъжеството на верни чедра на народа. Другари, завърши другарката Палаузова, пазете заветите на онези, които се бориха с врага за свободата и не видяха този живот, за който мечтаеха.

Това събрание ще остане дълго в паметта ни.

Костадин ДИМИТРОВ
секретар на първичната партийна организация

ИЗРАЗ НА БЕЗГРАНИЧНА ВСЕОТДАЙНОСТ

Недалеч от Келце се намира родното място на големия полски писател Хенрих Сенкевич, на автора на знаменития роман „Камо прадеди!“ (Романът изразява борбата между единството и християнството в древния Рим, победата на прогресивното тогава християнство над реакцията и насилството.) Тук в просторния двукатен замък е уреден музей, който се посещава от стотици туристи, поклонници на неговото дело. Тук се срещаме със студенти от Краков, с ученици от Лодз, с пионери от Сопот — Гданско воеводство, със селяни от Татрице.

Те смирено проследяваха жизнения път на човека, който кръстосва надлъж и шир света, но никога не забравя своята Полша. Ето част от оригиналите на неговите „Писма от пътуването в Америка“ — 1879. „Писма от Африка“ — 1872. Многократно на десетки езици са издавани историческите му романи: Трилогията „С огън и меч“, „Пол“, „Пан Володийовски“ с голямо майсторство описва живо-

та на шляхтата и войните, които Полша води през XVII век. Показани са неговите реалистични предимно живота на полските селяни. В една от залите експонират разказва за високото отличие — Нобеловата награда, с която писателят е удостоен през 1905 година.

Беше краят на учебната година. Пред входа на горния етаж на специално платно зрелищните оставаша отличителните си ученически знаци — шапки, барети, монограми... Те бяха толкова много — сякаш от всеки кът на полската земя. Каква хубава традиция! Не беше ли това израз на безгранична всеотдайност към делото на човека, чийто произведени възникнали в епохата на тежки погроми за полския народ, са разпадали вярата му в по-добро бъдеще?

ТУК СЕ Е РАЖДАЛА СВОБОДАТА

В село Михнув се срещнахме с готовността на полския народ да живее в свобода и независимост. В годините на съпротива срещу немските поробители в този горист район е действувала партизанската бригада на прославения командир Ян Пивник (Понури). Няколко пъти партизаните са вдигали въздуха жп линия, която свързва Келце с Варшава. За да отмени, поробителят на 12 юли 1943 година запалила селото, чийто жители са подпомагали партизаните. Изгорени и разстреляни са 203 души. Остават живи само 20 души, между които и дванадесетгодишният юноша Владислав Рогулец. Неговият баща е успял да го предпази, като го е облепил с гъст пласт кал.

Можахме да се срещнем с него, Той работи в редакцията на вестник „Слово люду“. Мъката му по загивалите майка, баща, двама братя и сестра е безмерна.

Сега в селото е издигнат паметник, на чийто каменна плочка срещу имената на загивалите се срещат години на възраст — от 1 до 75.

Населението на Келченското воеводство активно участвува в борбата срещу хитлеристкото робство. Край село Грушка, недалеч от Михнув, се води една от най-големите битки в Полша — срещу 3000 полски и съветски партизани се сражават 15 000 фашистки офицери и войници, самолети и танкове. В битката, която трае 24 часа, загиват над 1000 поробители. И тук се извършва бойното единство между съветски и полски патриоти срещу хитлеристките нашественици.

Битките за свобода са се водили по цялата полска земя: Михнув и Грушка не са единствени. Ала те са малки گوشици в същото на нова Полша, сериозно предупреждение за всеки, дръзнел да посегне на светената свобода.

ЛЕЦАТА НА ОСВИЕНЦИМ

Най-големият лагер на смъртта, който хитлеристите създадо

ха през Втората световна война, е Освиенцим. Тук намериха смъртта си над 4 милиона души от 28 националности. От тях 2,5 милиона евреи.

Сега целият лагер е превърнат в музей. Почти всичко е запазено така, както е било през време на хитлеристкото робство. Тук човек не може да гледа спокойно. Въображението не му да мисля, за да си представи средновековните инквизиции, униженията на човешкия дух.

Двуетажни блокове от немски мазани потъмнели тухли, грозни дървени бараки, шиментови колони с гъсто оплетена бодлива тел, по която тече смърт, стражеви наблюдателници по всички къти на лагера и крематориуми, от които се издигал в небето гъст, тежък дим — хиляди квадратни километра полска земя е станала пробища. Освиенцим — това е бил един своеобразен завод за превръщането на хората в суровини.

Командантът на лагера Рудолф Хес е получил справедлива присъда — обесане на плочката сред лагера. Но колко останали живи, без да получат възмездие? Нали и сега по подобен варварски начин войниците на „най-цивилизованата страна“ се мъчат да задържат борбата на вьетнамския народ за свобода и независимост.

В нашия Ягелонски университет имаше един студент, който следва география. Наричахме го детето на Освиенцим. Той е като джудже. Когато е бил в Освиенцим, есесовците са му поставили серум, който спира растежа — разказва Ана Таздича — преволачката ни.

Сега пред входа на музея е написано: „За деца до 13 години вход забранен“.

Какъв парадокс!

А ето какво пише концлагерист в записките си, намерени зарити в земята:

„През децата изведоха 600 еврейски момчета от 12 до 18 години; те бяха обесени в тия къщи лагера халати на рабета... бяха така хубаво сложени, а лицата им бяха така прекрасни, че дори лагерните парпалти не можаха да ги обезобразят... момчетата забелязаха дима, издиращ се от кумините и разбраха, че ги водят на смърт. Обхвана ги ужас, те в отчаяние бяха по плаща, скубеха кожите си...“

Стотици роклички, многоцветни панделки, портрети на усмихнати деца, портрети на утрешната пролет на света... портрети на една стена, портрети на друга... безчет. Отдавна останали само портрети.

Добре че най-сетне е имало една бесилка. Една бесилка не възмездие. Ала тях ги няма — хилядите мили деца с нежни, паледки, с подкупуващите усмивки. Сега те — децата на Освиенцим, ще да бъдат в разцвета на младостта си, ще да издигат мостове и бараки, да щурмуват небето, в стихове и образи да славят живота.

НА СНИМКАТА: работният кабинет на Хенрих Сенкевич.

Илия МАНЕВ
(Следва)

ДСП „Ечигмел“ — с. Присово
— Великотърновски окръг,

има вакантни следните длъжности:

1. За селското стопанство
2. Един тракторист за трактор „Беларус“
3. Един тракторист за трактор „Болгар“
4. Един шофьор за кола „Чепел“
5. Един шофьор за кола „ГАЗ-51“
6. Един бригадир-механик
7. Един монтьор за трактори
8. Заплати по съответните платове
- II. Базата за нестандартно оборудване и резервни части
1. Тримя стругаря V—VII разред
2. Един пилатист V—VIII разред

Заплащане по обектно-разредната система. Постъпване веднага.

Предприятието има работилнически стол с 20 на сто намаление на храната. Квартир за бекери осигурени.

3-2

Завоювано признание

Триото при Дома на народната армия във Велико Търново е самодеен състав, който се наложил в културния живот на града не само с колективното на своите концертни прояви, но и с качеството на изпълнение. Почти цяла сборна програма, за големи празници, в която да не е участвувало триото. Много са и написаните му изпълнения пред военнослужещи. И винаги съставът е посрещан със задоволство, завладал е сърцата на слушателите, прибавял е в тях поведението, оставял е чувства, които радват и възбуждат.

В Третия републикански фестивал триото стана лауреат и носител на 6 златни медала! Високо отличие, което умножи успеха на самодейците от града и окръга. И напълно заслужено, неодавна Главно политическо управление на народната армия удостои състава с екскурзия до Чехословакията социалистическа република. Това беше ново

признание за труда на самодейците, за тяхната всеотдайност на самодейното изкуство.

Екскурзията беше съчетана с турне на заслужилата артистка Маргарет Николова, естрадните певци Георги Кордов и Емил Маркова, както и квартет „Армейска песен“. Така в концертния програм на армейската естрада взеха участие и нашите изпълнители от триото при Дома на народната армия.

Илия ПЕТРОВ

признание за труда на самодейците, за тяхната всеотдайност на самодейното изкуство.

Екскурзията беше съчетана с турне на заслужилата артистка Маргарет Николова, естрадните певци Георги Кордов и Емил Маркова, както и квартет „Армейска песен“. Така в концертния програм на армейската естрада взеха участие и нашите изпълнители от триото при Дома на народната армия.

Илия ПЕТРОВ

База за техническо развитие на местната промишленост — гр. Велико Търново

Г Б С И

1. Пет конструктори с висше образование — машинни инженери, специалност „Технология на машиностроението“

2. Осем конструктори със средно образование — техници, специалност „Студена обработка на метали“

3. Осем чертожници със средно образование

Заплащане съгласно шата.

За справки и сведения търсете База за техническо развитие на местната промишленост — гр. Велико Търново — ул. „Тричезина“ № 53, телефон 2-08-80.

2-2

26 юли — Денят на кубинското национално въстание

Преди 17 години на 26 юли 1953 година 160 кубински патриоти под ръководството на Фидел Кастро атакуваха казармата Монкада в Сантяго, откривайки епохата на въоръжената борба срещу тоталитарния режим на диктатора Батиста, за свобода и независимост на кубинския народ, против засилващото се влияние и експлоатация на американските монополи. Тази героична борба завърши шест години по-късно — на 1 януари 1959 година — с победата на народната революция. Героите от Монкада свалиха от власт кървавия режим на Батиста, провъзгласиха свободата и поставиха основите на първата социалистическа страна в западното полукълбо.

Всяка година социалистическа Куба променя своя облик. „Зелената перла“ на Карибско море, както наричат Куба, все по-уверено крачи по пътя на все страничен възход, по пътя на социализма.

Преди победата на революцията кубинската икономика бе изостанала, едностранична, намираща се изцяло в ръцете на американските монополи. Някога на „най-хубавата земя, която са видели човешки очи“, както определи Христофор Колумб остров Куба, и на една от най-красивите и плодородни земи в света — Хавана — се радваха само американските милиардери, които идваха тук, за да се развличат и почиват. Днес всички богатства на острова принадлежат на освободения се кубински народ. На мястото на борелите в предградията на Хавана и на големите градове сега се издигат нови жилищни блокове, приютити хора, които в миналото са живели в мизерия, хора, които никогата не са знаели какво е човешко достойнство.

Известно е колко много социалистическа Куба постигна в областта на образованието. Здравната помощ е безплатна за всички. Изразходваните 30 пъти повече средства за здравеопазване то са красноречиво доказателство за грижите, които се полагат за здравето на хората в социалистическа Куба.

Социалистическите страни и преди всичко Съветският съюз оказват неоспорима помощ за изграждането на кубинска промишленост, за укрепването на икономиката на страната. С братската помощ на Съветския съюз и на другите социалистически държави бяха изградени много захарни и други заводи за несъществуващи дотогава отрасли на промишлеността. Те снабдиха Куба с много и различни селскостопански машини и съоръжения.

Тази година кубинският народ ще празнува деня на националното въстание — 26 юли — под знака на рекордната в историята на Куба сафря — рязането и прибирането на захарната тръстика, която ще позволи на Куба да разреши много икономически проблеми и да увеличи производството на други продукти — 300 000 тона хар-

тия, 150 000 тона изкуствена дървесина, един милион хектолитра спирт. Поради своята масовост и общонационален характер, тази сафря има огромно политическо значение за страната. Тя допринесе извънредно много за революционното сплотяване на кубинския народ, за укрепване на работническо-селския съюз, за сближаване на хората от града и селото, на революционния авангард с народните маси. Този темп на увеличено производство на захар ще бъде запазен и през следващото десетилетие.

С оглед на успешното изпълнение на тази общонационална задача кубинският народ начерта перспективен план за развитието на икономиката за периода 1970—1980 година. Главното в десетгодишния план е всеобщият развитието на селското стопанство и постепенното насочване на усилията към индустриализация на страната. Разработват се планове и за по-пълното използване на полезните изкопавания, за увеличаване добива на нефт, за разширяване на машиностроителната и металургичната промишленост. По-големият износ на цитрусови плодове, ананаси и кафе ще осигури на страната допълнителни средства за капиталовложения в селското стопанство.

11 години след победата на народната революция, въпреки икономическите блокади, нападенията и диверсиите на своя се-

верен съсед — Съединените щати — днес Куба гледа по-спокойно и уверено откогато и да било досега на своето бъдеще. Успехите, които кубинският народ полага във всички области на живота, са гаранция, че той ще доведе до победен край започнатото дело за построяване на социализма, за изграждане на нов, свободен и красив живот.

НА СНИМКИТЕ: нов град в провинция Ориенте; оживено е на пристанището в Хавана.

Поли ПИНКАС

Александър ЯНКОВ

Плодовете на саратовската система

В Електротелферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица по саратовската система се работи от 15 октомври м. г. Този деветмесечен период е наситен с добри успехи. Друго яче не може и да бъде, след като 95 на сто от продукцията на завода е предназначена за износ и се изпраща в около двадесет страни: Съветския съюз, Чехословакия, Полша, ГФР, Италия, Франция, Англия, Швейцария и др. В основните производствени цехове — телферния, за резервни части и леярския, са въведени ежедневни традиции, които се следят и отчитат редовно.

Приетата от ОТК продукция при първо представяне от 98,68 на сто за октомври 1969 г. се увеличи на повече от 99 на сто, а бракът съответно от 2,9 на сто преди въвеждането на системата е сведен на 0,56 на сто. Добитата в сравнение с първото полугодие на миналата година бракова продукция е намалела с над хиляда лева. Напълно е премахнато укриването на брака.

За този период носителите на собствен качествен шем пъл от единадесет станаха двадесет и един. Сега струат рите Слави Алабаев, Николай Пандулев, шлосерът мнотвор Живко Каландов и много други предават само от първо представяне изработените от тях детайли.

След въвеждането на саратовската система работната на производствениците се увеличила с 10—15 на сто. Настъпи чувствително подобрение и в използването на режимното време на машините — 74 на сто на две сменни, а така също и в организацията на труда. В сравнение с първото полугодие на миналата година текущото време е намалено с 20 на сто.

За въвеждането и правилното функциониране на саратовската система бе извършена голяма разяснителна и организаторска работа. Опитът казва, че само със заповеди и решения добри резултати не могат да се постигнат. На ред с разяснителната работа е нужно и обучение на хората. Затова тук е организирана широка мрежа от школи и курсове. Само през настояща

Неотстъпни от изискванията на Януарското съвещание

КРАЧКА НАПРЕД... ИЛИ НАЗАД?

Ще остане ли РТС — Свищов длъжник на селското стопанство ● Кооперирани доставки или ходене по мъките ● Само себестойността не стига

Прибирането на пролетниците — царевичата, слънчогледите, трябва да се механизира, това го разбира всеки. Затова и в РТС — Свищов започват производството на жътварки и раздробители за тази цел. Хубави машини, полезни! Като се комбинират с комбайн СК-3 или СК-4, се получава такъв резултат, който чертаят светли перспективи за селското стопанство. Дори по отношение качеството на прибирането на съблата раздробителят превъзхожда и нашенските американски фрезни „Жондери“.

— Давайте по-скоро тя машини, бе хора! — ще възкликнат много председатели на ТКЗС, като прочетат тези редове. И колективът на РТС трябва да даде, но производството не е такава лесна работа, както си мислят някои. Особено когато е кооперира-

но. Завод „Маяк“ — Толбухин е трябвало да предаде договорените отливки на 8 януари, но ги доставя на 28 април. Негов конкурент по неспазване на задълженията е и „Рудметал“ — Горна Оряховица. От планираните 170 тона желязна ламарина той е доставил 117 тона, от 13 тона едросортна стомана само 3,5 т., а от 5100 кг стоманена ламарина няма още и грамче.

Но да не ходим чак в Толбухин и Горна Оряховица. РМЗ — Свищов от 6 месеца трябва да стругува една партията детайли и продължава да ги стругува, без да го е грижа, че машините чакат само тях.

Така планът за шестмесечното изпълнение 98 на сто иди в стойността изразение едно неизпълнение от 20 000 лв., което идва предимно от производството на селскостопанските машини. Вещностна тази цифра е била по-голяма, но 58 000 лв. са били покрити с производството на резервни части.

Неизпълнението на договорните задължения ще доведе и до увеличаване на свърхнормативните запаси от суровини и материали. В началото на годината в РТС е имало таква за 86 000 лв., но до края на шестмесечното те са сведени на 12 000 лв. Обаче при създаното се положение предприятното се принуждава да си набавя необходимите суровини по извънпланов път и когато изпълнява със закъснение договорите си задължения спрямо него, в складовете ще влязат материали, които не са вече нужни. По този начин количеството на свърхнормативните запаси изведнъж ще отскочи нагоре. И мерките и решенията, взети след Януарското съвещание, ще останат без покритие.

Вещност, когато става въпрос за това съвещание, трябва да се каже, че в РТС то е дало чувствително отражение. Разрохканата на ламарината става по-добре, икономисва се немалко метал. Докато през първото шестмесечие на 1969 г. са икономисали материали за 36 000 лв., то тази година сумата е нараснала на 108 000 лв. Тези икономии са довели и до чувствително снижаване себестойността, по 430 лв. снижение на произведена жътварка. Именно презизителността на споменатите показатели е направило и по-търсим крайния резултат за шестмесечното.

Сега в предприятието усилено се работи по внедряването на саратовската система. Първите резултати, както уверява директорът, са надхвърлили очакванията. Вече няма лошокачествена продукция, много от недостатъците в производството са премахнати, за силел се е взаимният контрол. Тези благотворни резултати от приложението на системата в един от цеховете са убедили вече всички в предимствата й, и до края на годината по саратовската система ще заработи цялото предприятие.

Иван МАРИНОВ

Николай ТОМОВ

25 ГОДИНИ ТКЗС „ПРОБИВ“

През юли 1945 година в с. Горски Сеновец бе основано едно от първите кооперативни стопанства след Девети септември 1944 година във Великотърновски окръг. Първите 28 души — основатели, нарекоха сякаш им волевието своето стопанство „Пробив“. Но то наистина със своята нова организация на труд, със своите успехи трябваше да направи пробив в съзнанието на хората, трябваше да направи пробив в тъмнината, в сиромашията, от която се задъшаваше тогава селската беднота.

Много села в окръга идваха в Горски Сеновец да видят и се убедят в предимството на колективния начин на обработка на земята. Гостите ходеха из стопанския двор, гледаха, разпитваха кооператорите. Посещаваха и самите им домове.

Обработката на земята с машините, подобрите сортове семена, наторяването с изкуствени торове, по-после приложението на науката в селскостопанската практика донесе високите добиви. Всяка есен кооператорите пътяха хайбарите и домовете си с пшеница, ечемик, царевича, картофи и много, много други продукти. Такива високи добиви за пръв път се получаваша в

нашето село. Ето кое основно праше агитацията на зараждащия се и укрепващ кооперативен строй на село.

Есента на 1948 година почти всички селяни-стопани подадоха молби да бъдат приети за кооператори. „Пробив“ напълно оправда името си. Сега селските труженници имат къде по-големи възможности. Тогаваше в Горски Сеновец само прима душа бяха с висше образование, а сега 45 на сто са завършили средно и висше образование. От тях над 15 души инженери, лекари, зъболекари, зоотехници, геолози и други.

Сега ТКЗС „Пробив“ — с. Горски Сеновец е включено в голямото задржно семейство на Каменския кооператив. Голяма част от земите на Горски Сеновец се напояват от новопостроените язовири и помпени станции. Всички стари земеделски стопани получават пенсии. Осигурени им са спокойни старини.

Пред младите има още по-прекрасно бъдеще!

Иван ЧЕНКОВ

основател и първи председател на ТКЗС „Пробив“.

Техникум по хранителна промишленост

„Проф. д-р Ас. Златаров“

— Горна Оряховица

приема

за учебната 1970/71 година в първи курс за професионално-техническото училище със срок на обучение две години 40 девойки и 65 младежи по специалността:

„ТЕХНИКА И ТЕХНОЛОГИЯ НА ЗАХАРОДОБИВА И ЗАХАРОПРЕРАБОТКАТА“.

Кандидатите да не са по-възрастни от 15—17 години и да имат завършен VIII клас.

Завършилите професионално-техническото училище добиват квалификация „работник-специалист“ и разред по специалността. Завършилите с успех мн. добър (5) след полагане на приравнителни изпити имат право да продължат образованието си в дневния техникум.

Срокът за подаване на документите е до 20 август.

Всеки кандидат за професионално-техническото училище подава следните документи:

1. Молба до директора на техникума.
2. Свидетелство за завършено образование (оригинал).
3. Педагогическа характеристика.
4. Медицинско удостоверение.
5. Документ за привилегия.
6. Кандидати, които са следвали в по-горен курс на друго учебно заведение, представят и отпускно удостоверение.

Всички ученици през време на курса на обучение получават безплатно зимна и лятна ученическа униформа и безплатна храна (закуска, обед и вечеря) и безплатно работно облекло.

Молбите и документите се приемат в техникума от 8 до 16 часа.

Справки на телефон 4—06—22

Адрес на техникума: техникум по хранителна промишленост „Проф. д-р Асен Златаров“ — Горна Оряховица.

Отдел „Народна просвета“ при Окръжен

народен съвет — Толбухин

съобщава,

че в окръга има вакантни места за детски и начални учители и всички специалности за средния курс.

За тези места могат да се командирова учители от вътрешността на страната. Съгласно разпоредба 363 на Комитета за стопанска координация, командирваните за време от една до три години ползват следните привилегии:

1. 20 процента увеличение на заплатата.
2. По 800-то постановление (отопление, квартира, осветление и до 2 дка земя за лично ползване).
3. Пътни пари три пъти в годината до местожителството, багажни пари при поствъпане и напускане на Толбухински окръг.

Списъците на вакантните места в Толбухински окръг ще бъдат изложени в окръжен отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново на 3 август 1970 г.

Желаещите учители да бъдат командирвани да подадат молба до Окръжен народен съвет отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново.

На 12 август в отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново представител на Толбухински окръг ще направи среща с желаещите да бъдат командирвани.

Умоляваме желаещите да учителствуват в Толбухински окръг да се явят на срещата с представителя на този окръг за получаване на изчерпателни сведения за местата и условията за работа в окръга.

2—1

Техникум по облекло—гр. Русе

обявява,

че за учебната 1970/71 година приема ученици по следните специалности:

1. Конструирание и моделиране на дамско облекло — само девойки.
2. Конструирание и моделиране на мъжко облекло — девойки и младежи.
3. Технологиия на мъжко облекло — девойки и младежи.

Кандидатите не трябва да са по-възрастни от 16 години. Срокът на обучение е 3 години и 6 месеца. Завършилите получават средно образование и могат да продължат във висши учебни заведения.

Срокът за подаване на документи е 5. VIII. 1970 г.

2—1

Локомотивно аспо — гара Горна Оряховица

набира

кандидати за курс — помощник локомотивни машинисти на дизелови и парни локомотиви.

КАНДИДАТИТЕ ДА СА ЗАВЪРШИЛИ ОСНОВНО ОБРАЗОВАНИЕ.

Подробности — при „Личен състав“ на депото.

Хора, с които се гордеем

ПРЕДАЧКАТА МАРИЯ ПАРИШКОВА

В алеята на най-добрите произведения в парка „Толбухин“ на окръжния град е и нейният портрет. Едно открито, честно, трудово лице с хубави кафяви очи — това е тя, Мария Паришкова, майсторът на професията. Да получи това почетно звание, Мария даде твърде много, работи всеотдайно, с цялото си сърце. Пред нея никогата не се поставял въпросът да се раздели с любимата си професия, за която се подготвила преди повече от петнадесет години в професионалното техническо училище по текстил „Вела Блазгеза“ — Велико Търново.

Петнадесет години тя е предачка, бригадирка, запедачка и пак предачка в ДИП „Васил Мавриков“. Петнадесет години тази млада, енергична, в разцвета на своите творчески сили, трудова жена обслужва хиляди предачни вретена, които се въртят в шеметен бяг. Самият факт, че през тези толкова много години тя работи на трисменен режим и за нея няма закъснение, няма отсъствие, няма каквато и да било забележка за лоша трудова дисциплина, говори сам по себе си за съзнателността на комунистката Мария Паришкова. Раснала в редовете на младежката организация пол грижите на по-големите си другарки, тя намира своето естествено място в редовете на Партията.

Пътят на Мария Паришкова е боеви с успехи и почетни трудов отличия и награди. Тя е постоянен носител на званието „Най-добър в професията“, на званието „Ударник на комуни-

стическия труд“. За втори път участва в заводското съревнование-състезание и завоюва званието „Майстор на професията“. Освен това Мария е носител на значката „Отличник на Министертството на леката промишленост“, на юбилейната златна значка и на „Паспорта на победата“, а в съревнование то на Левин завоюва и юбилейната значка с неговия образ. Но като връх на нейните награди се явява „Народен орден на труда“ — златен, който получи тази година в чест на първия Ден на работниците от леката промишленост. И този златен орден на нейните съотвествува на нейните златни ръце. Та малко ли е това да обслужваш 1248 вретена, да преизпълняваш винаги трудовите си норми в такъв обем, че да постигаш почти всеки ден производството, което до преди две-три години даваха две предачки.

Опитайте се да наблюдавате работата на Мария. Трудните бихте уловили нейните чевръсти движения. Наблюдавал съм я с хронометър в ръка във връзка с разпространяването на челиния опит. Нейните постижения са едни от най-добрите сред предачките по основните работни манипулации. Те се отличават с точност, безпогрешно изпълнение. Спокойна и делова, без каквато и да било припояна в работата, тя може да обслужва голям фронт предачни вретена и да постига най-високо изпълняване на всяко вретено.

Драган ВЕЛЕВ

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

— Иване, докато приберат реколтата ще ме пазниш да не изляза в отпуск, иначе не отговарям за себе си!

Жътварска песен вред се носи...

Загледат последните акорди от не селата жетварска сюита в окръга. Загледат гласовете на победоносните жетварки и комбайни в Козлово, Берово, Елена, Поликраище и Драгомирово, изпълнили блестящо жетварските си партии и пожелали многобройни успехи и... денари в своето поредно лятно жетварско надпване...

Приключват и смесените си жетварски концерти и трудовите колективи в Полски Тръмбеш, Павликени и Ресен, където поборото диригентство си е казало думата. Жетвата е протекла равномерно, без излизания паузи и интервали, в пълен синхрон с извършването на другите стопански работи.

С няколко дена по-горе обаче трябва да устроят работите си жетварите от Сухиндол, Асеново, Върбовка, Дъсково, Балван и Кесарево, за да може бинацията им жетварна мелодия да прозвучи... по-вече! Необходимо е чрез устна молба да се излезе от сферата на „обективните“ причини и от умерено жетварско танго да се премине към жива жетварска речница.

Напоаването и сега си е една от основните работи... мелодия на деня. Но в момента едва ли на сто от мелодията в окръга са пристигнали към изпълнение на мелодията мелодии с дълбокалните машини, като останалите се надяват предимно на самостоятелните гастроли на минувалите от дъжд на вятър... истинската обидата.

В окръга се разгърна и усилен домотовер и прочее такава на други кооперативи. Но тукатма все по-формативно се чуват и ясно изразените мотиви за недостиг на работна ръка в прибирането на богатата златна жетварска реколта. Председатели на стопанства и съветници отговорици принасят все по-настойчиво на ръководителите на масови организации по места познати рефрени за бригадърска помощ... Необходимо е младо и старо да се включи още по-хорошо в домотовер и да се композират колкото се може повече... шайги с домати и чушки, краставици и пр. Звучащата на моста средна ишкоско-пензионерска усуконична тема на „Полета на Тодора“ трябва да прересне в болър бригадърски марш. Разбира се, не като този в Горна Студена, където мнозина от евентуалните „бригадери“ поканали да берат домати на... синяка и в

Справочник „Стрела“

Свои хора
(атракионен номер)

Номерът бе показан наскоро в летния театър на Велико Търново по време на концерт. Няколко посетители, запътвайки се към посочените в билетите места, открили на тях други посетители на концерта. Потърпевшите започнали да показват билетите си и с този ла подсказват на седящите на местата им да станат и да си опитат другата „клетмента“, но ефектът бил никакъв... Такъв бил и когато на „местопроизходността“ била призована и разпоредителката, която със своя титък разпоредителски нух се ориентирала бързо в сложната обстановка и препоръчала седналите без билет да се... посвятят и претендиращите за местата си с билет да седнат някак си между тях... Така на практика е било леомонстрирано концертно „посвяване“ и двама-трима човека седнали на едно... място.

Необходимо е да отбележим, че разпоредителката била... сродни или нещо подобно на посетителите без... билет!

Свои хора! Няма кой...

КИСЕЛЕЦ
(по материал на В. Виденова)

съсело с лауини съоръжения и разнообразен асортимент от развалятелни капитки...

Добре звучи по окръга тазгодишната уверена увертюра в засяването и засаждаването на вторите култури. Повечето от стопанствата се справиха успешно с тази своя задача и сега доволно си подсвиркват с уста, задоволявайки се за други стопански работи. Но... пак тукатма из Джугунища, Стражица и Поликраище е необходимо да се премине една отава по-горе в изпълнението и да се изчистят излизанията лауни...

Впрочем, в това е сега и основното извикване! Всички ония, които все още само си „тананикат“ общите селскостопански работи, да запнат с пълен глас по... задачите!

СМЕХОМИР

Странен гост

Настината странен човек бе този наш гостенин... Колкото и да го молехме да си вземе от изложениите артикули на масата за закуска, той отчаяно се ебваше и упорито отказваше... „Страх ме е!“ — каза той. — Сякаш съм в нешто село той... Орховица да ям само овчире, тъй като краве не доставят, да не закусам с по-рано произвежданите питки за закуска и късно доставяното от Велико Търново прясно мляко! Ако сега опитам от тях може да... ми стане нешто! Орханизъм е това!“

Така и не можахме да нагостим нашия гостенин. Отиде си без да ни опита млякото, кравето сирене и питките за закуска. Надявал се в селото му да види отново на бял свят тези изчезнали артикули... Чудак!

МЕРКУРИЙ

Юлски гатанки

- В хляб лежи, глadden стой?
- Повреден комбайн
- Коса има, за коса плаче?
- Неокосената дивада.

Пенчо НЕНОВ

Из Еленския балкан

Дядо и внуче

Красимирянчо, пионер-отличник и любител на приключенско четиво, досаждаше на дядо си с един и същ въпрос: — Разкажи ми, дядо! Първона, за нешто интересно от твоия героичен живот, когато си ловил лъвовете като кишлети, а мечките си стрижал като кропки овце. Отдавна не си ми разказвал например за приключенията си в Южна Америка... Разкажи ми кога в живота си преживял най-голям страх? Когато хвана анакондата и я завърза на възел или когато искаше да сложим тигър в вегетарианска компания? — А, не. Не тогава — по-късно, главна дядо! Първа, Помъни се да си спомни и си припомни следното: — Най-много се уплаших, внуче, когато минах по улицата „Камикя“ в село Берово. Вървя си аз, в срещу мене

Слово за мисленето

Типичното за мисленето същество е, че мисли. Ей така на, върви си по улиците и си мисли, че в окръжния град времето от 6.30 до 8 часа с право се счита за един от върховете периоди през денонощието за наситеност на движението по улиците. Движат си се много хора, тръгнали за

Понякога и като седне човек някъде, пак може да продължи да мисли. Особено в заведенията за обществено хранене. Забучиш поглед в листа с менюто в ресторанта в с. Килифареве и сравнявай дифритите — свинско с картофи — 42 стотинки, телешко фрикасе — 43 стотинки, а постен зелен, боб яхния, който в разгара на лятото продължават да го приготвяват от консерви, струва цели 32 стотинки. Ценообразуване и половина! — махваш с ръка и си поръчваш обаяно, подразбрал интимната мисъл на стопаните на заведенията — хем да има постни ястия, хем да няма кой да ги пожелава.

Познати са случаи и на мислене в легнало състояние. Лежиш в дванадесет часа през нощта, лежиш в един или дори в два часа след полунощ, защото не можеш да заспиш от пърполенето на моторетки, водачите на които ги изфорцират като на пистово състезание и си мислиш — толкова ли пък не може да се въдвори някакъв ред, че нервите на мислещите същества да бъдат съхранени за по-дълго време?

НАИРУМИН

Удовлетворена молба

През ноември м. г. в ДСК агенция в Драганово единствената служителка излезе в отпуск и не й беше даден заместник, поради което агенцията бе затворена в продължение на две седмици.

Сега историята отново се повтаря. Служителката пак отсъства две седмици и пак без заместник. За теглене на суми от влоговете си драгановчани ходят до Г. Орховица. Същото правят и касиери те на някои предприятия като киното, читалището и др., които ходят до града за ежедневиите внасяния на суми или теглене (кинното например).

По-рано за отпуската на служителите тук ДСК — Горна Орховица осигуряваше заместници. Но изглежда, че

този начин на работа започна да им харесва. Не е чудно и да го отчетат в някой празник чен доклад като нещо ново, дори като резерв за намаляване на административно-управленческите разходи.

Струва ми се, че ще бъде съвсем уместно Управлението на ДСК в Горна Орховица да намери своето място и на шата стрела.

Иван КОЛАРОВ

БР. Изпълняваме молбата на нашия сътрудник Иван Коларов. Както виждате, ДСК Горна Орховица намери своето място в нашата стрела. Сега остава и управлението да намери своето място... в изпълнението на своите трудови задължения...

Урок по пазаруване

— На, синко, вземи тези празни шишета и иди да ги върнеш на магазина! Вече си шест годишен и трябва да се учиш да пазаруваш!

— До! — каза синът и грабна на шишетата, заредван, че ще може да покаже на баща си подготвеността си за една такава дейност и с това да откачи някой и друг лъч за лични нужди: кино, сладолед и др.

Но след малко синът се върна, като посрамено гледаше земята и държеше двете празни шишета.

— Продавачката от бакалския павилион на „Филип Тодор“ не ще да си вземе обрат-

но празните шишета... имали петна!

— Петна ли? Къде са, петната? Няма никакви петна! — зачули се бащата и като махна от чайно с ръка, рече — Ех, синко, не си се научил да пазаруваш! А аз си мислех, че вече си имам бащина отмяна...

И отиде и върна шишетата на друг магазин във Велико Търново. Там се оказа, че петната... изчезнали! Странна история! Може би все пак някой ще се заинтересува и от нея... Някой търговски отговорник например...

БРАТА ОСТРИЛКОВИ

СТРАШНАТА ДИАГНОЗА

Срещнахме се пред лекарския кабинет. Той гледаше с опечален поглед в един стар здравен лозинг и тежко въздишаше. Бях като потресен. Стана ми дори неудобно. Аз идвах за един ниш и никакъв ширей, а той... кой знае какво го чака!

Извикаха номера му. Той стана, кимна ми мрачно и влезе в кабинета.

То е като пулса, който не усещаме, за който не мислим. Но който равно и точно отмерва жизнената ни способност. Нашето всекидневие, в което отнасяме сутрин тревоги, радости и грижи от дома си и ги забравяме през деня, изгласкани от другите — тези на предприемача, на учредения или института, на хората около нас. Всекидневие то, в което вечер се връщаме с нови възбуждения и с настроението, което ни е дал този ден. И почти не си даваме сметка (нямаме време за това), че в него има и от настъпването на града, в който живеем. Този пулс на големия организъм, толкова естествен, колкото и собствения ни, не усещаме, не мислим за него, освен когато бъде нарушен.

Новото се прибавя към старото и става обичайно — свикваме с него и го носим в съзнанието си като навик. Но в представата ни за нормалния ритъм на живота в града все още има своето място. Не можем да си представим Велико Търново без всекидневие на Царевец. Без строителите-реставратори, без групите за археологически проучвания, без многобройните чужди и български туристи. Не знаем много за техния ден — това например, че бригадите на Стоян Русев и Йордан Атанасов започнаха подготовката за консервация на северозападната крепостна стена, а тази на Пеню Гаев ще започне вече изграждането на зъбите по южната стена. Не знаем и то ва каква нова страница от ис

ВОДОРАВНО: 1. Музикален инструмент; 2. Виден съветски математик; 3. Град в СССР край Черно море; 4. Един от организаторите на народноосвободителната борба в Югославия срещу хитлеристите и техните поддръжници; 5. Подарък; 6. Домашно животно; 7. Град в България; 8. Маяк; 9. Уред за определяне скоростта на кораб; 10. Действителен вулкан в Мексико; 11. Мизрава; 12. Част от псевдонима на български детски писател (1886—1958); 13. Сладководна риба; 14. Оперета от Лехар; 15. Уред за откриване емоцията на радиовълни; 16. Предмет; 17. Съветски изследовател на Арктика; 18. Град в Парагвай; 19. Игалолистно дърво; 20. Собственото име на българска писателка, авторка на поемата „Вела“; 21. Зов; 22. Момент, от който почва летоборонето на даден народ или група народи; 23. Остр дървоиден израстък на някои растения (м. ч.); 24. Управление, властование с насилие и заплаха; 25. Местонамение; 26. Един от учениците на славянските просветители Кирил и Методи; 27. Речник; 28. Алулар — група минерали.

ОТВЕСНО: 1. Слюжен растителен пигмент; 2. Град в България; 3. Река в Западна Европа; 4. Остро ала дена в морето суша; 5. Обработени кожички от каракулски агнета; 6. Опера от Вебер; 7. Група минерали; 8. Вид вълна; 9. Шат в южната част на САЩ; 10. Град в Северна Италия; 11. Бозайник от семейство котки; 12. Мислена линия, която разделя земното кълбо на северно и южно полукула; 13. Един от месеците; 14. Външният пласт на кожата, който лежи върху дермата; 15. Уред, прибор, приспособление; 16. Река в Европейската част на СССР; 17. Привърженици на реализма; 18. Влакнодайно растение; 19. Наше предприятие за козметични средства; 20. Риболовна мрежа; 21. Вид литературно-критическа и публицистическа статия с изискан стил и сие ли обобщения.

РЕЧНИК: Алулар — група минерали.

СТ. ЦАЧЕВ

ПУЛСЪТ, КОИТО НЕ УСЕЩАМЕ

торията на средновековната ни столица са отворили археологическите проучвания на петте обекта на хълма вчера, завчера, в който и да било ден. Това са денят и грижите на хората, за които знаем, че са там. Това е достатъчно, за да имаме усещането, че живеим в живота на нашия град.

Свикнахме и с „грокота“, който стига до нас от взривовите в тунела под улицата „Велкова завера“. Сепайки ни отвореме навреме, те са сигналът, че там работата не спира. Това е съществено. Подробностите от деня на трите смени — напоследък запълнени с подготвящата преди отлитването на входния пръстен на тунела, за да започне разширяването му, техните тревоги — кога Пътно управление ще построи временния мост, неохотно дим за бъдещите работи на обекта, това обикновено не стига до нас. Не можахме да различим в грокота на взривовите първия, с който работниците от бригадата на Кадир Бейдилов започнаха пробива на тунела под „Боруна“.

Не мислим, а и не е възможно да знаем всичко, че за работниците от ДИП „Васил Мавриков“ един ден означава произвеждане 26 000 м тъкан и около 10 000 кг през дъ. Че за тези, които излизат вечер от ДИП „Победа“ денят може да е равен на 80 спални комплекти, готови за вътрешния пазар или за износ, а за работниците от Завода за радиоприемници — на 250 радиоапарата. Не мислим за

конкретните измервания на да ня, каквито има всеки завод, всяко учреждение, всеки човек.

Денят е така различен и все пак толкова общ с изискванията, които ни поставя — да създадем нормалния му ритъм. Навсякъде той има свой, личен образ — в тревожните телефонни извънградия в Бърза медицинска помощ и в сепайки вой на линейката. В напрегнатите минути на борба за спасяването на човешки живот. В часовете, когато майките дават живот и когато дежурният лекар и акушерка поемат с грижа бещите жители на града. Неизброимо разнообразие.

Не мислим за този разнообразен ден, но го изживяваме всеки момент, с усещането за неговата пълнота. Без да знаем конкретната стойност на разнообразието ние създаваме пулса на града. Достатъчно ни е съзнанието, че и днес машините са в ход, че на тревожното повикване ще отговорят лекарят, че хората, които срещаме сутрин по пътищата ще направят деня такъв, какъвто е нужен на града. Тръгнали към своя ден, не се питаме какъв ще бъде той за тях. Не от безразличие, а поради сигурността, че всеки има посока в него, която се влиява в общата. И е спойкой, но, когато живеем с този пулс без да мислим за него, без да го усещаме. Всеки със своята посока.

НИКОЛИНА ЯМБОЛИЕВА

КРЪСТОСЛОВИЦА

1	2	3	4	5
		6		
	7		8	
9	10		11	12
13			14	
15		16		17
	18	19		
20	21		22	
	23	24		
25	26	27	28	29
30				
31			32	33
34			35	
36			37	
	38	39		
		40		
41				

СТ. ЦАЧЕВ

Справочник на читателя

КИНО
От понеделник, до неделя акцелюлно, кината в градовете на окръга ще проектираят:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Част е нула“, „Искра“ — „Езоп“ и „Стопанството възле“;
ТРАУЛО ФРОНТ: „Служил дама друга“ и „Седмте братя Черва“;
КОСМО: „Езоп“; профсъюзно кино „Васил Мавриков“ — „Циганя“ и кюметражните „Университети“, „Алманах на кинопестествено“ и „Фантазия“ от Мопарт;
ГОРНА ОРХОВИЦА: „Ленин“ — „Изидател“ и „Професорът от претяния свят“; профсъюзно кино „Харалям Стоянов“ — гара Горна Орховица — „Кит“ и „Звездите на спорта“;
СВИЦОВ: „Азело Константинов“ — „Симпатичния“ господин „Р“, „Академия“ — „Дневникът на една камериерка“ и „Повест за чекмата“;
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Капризно лято“ и „Петима от небето“;
ЛАСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Срещу изгрева“, „След мен какалия“ и „Княз“;
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „24-те не се завършва“, „Симпатичния го подлин „Р“ и „Майорът и смъртта“;
ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Рискована игра“, „Мостът на хота 612“ и „Черното калфие“;
СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Повест за чекмата“ и „Лъът се готва за скок“.

МУЗЕЙ
В работното време на музеите във Велико Търново през летния екскурзионен сезон е:
Археологически резерват „Царевец“ — всеки ден от 8 до 18 часа; Експозиция „Втора българска държава“ — от 9.30 до 15.30 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден понеделник); Експозиция „Възраждане и етнография“ — от 8 до 12 и от 14 до 18 часа, а в неделя и в празник от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден понеделник); Историческо село Арбанаси — Халкин свата къща и църквата „Св. Архангел“ — от 10 до 18 часа, а в неделя и в празник от 10 до 16 часа (почивен ден понеделник); Музеи: те — ктоте „Печатница“, „Работничен музей“, „Първа социалистическа обикновена посетители по предварителен заявля, с изключение на неделя и в празник.

ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА — 25 ЈУЛИ
9.55 — „Лято“ — сборна програма за деца; 10.50 — IV и преглед на българския научно-популярен филм: „1.30 — Забавна програма; 11.50 — Спортна моаяка; 12.00 — Новини; 17.10 — Международен балетен конкурс — Варна (видеоиздание) 18.00 — Новини; 18.10 — Детски филм; 18.30 — БТ за Интервизията; „Тук е пая Орфей“ — разказ на Смоланския край; 19.00 — Панорама; 19.30 — VI международен „Фолклорен фестивал“ — Бургас; 19.50 — Лека нощ, децал; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Весело ехо: „Досадици“; 20.40 — „Лусина“ — кубински игрален филм, първа част; 21.40 — Заключителен концерт на Международния балетен конкурс — Варна; На-

ЧЕРНОМОРЕ, ДУНАВ — ТРАКИЯ, КРАЙ РА — МАРЕК, ЧЕРНО МОРЕ — МАРИЦА, АКАДЕМИЯ — ДСКА, СЕЛ, АНАМА, ЛЕВКИ, СПАРТАК — ЖСК, СЛАВЯ, ЕТР — ПОЧИВА.

НЕДЕЛЯ — 26 ЈУЛИ
10.00 — Интервизия — Предаване, посветено на Деня на военноморския флот на СССР; 10.30 — Детско утро; 11.00 — Филми от IV преглед на българския научно-популярен филм; 11.50 — Забавни минути; 12.00 — Новини; 12.30 — „Златният пръстен“ — предаване от Москва; 18.00 — Новини; 18.10 — Детски филм; 18.35 — БТ — седмичен преглед; 18.50 — Алулар; 19.20 — „Това е Сочи“ — забавна програма; 19.50 — Лека нощ, децал; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.30 — „Лу сия“ — кубински игрален филм, втора част; 21.50 — БТ за Интервизията; „София в творчеството на българските художници“; 22.00 — Мелодия на 90-те; 22.05 — Културен живот; 22.35 — Новини;

ПОНЕДЕЛНИК — 27 ЈУЛИ
16.55 — „След под водата“; 17.20 — За Народната армия „Мастро Анасов“ — научно-документарен филм; 17.50 — Новини; 18.00 — Футболна среща: „Левски-Спартак“ — „ЖСК Славия“; закриване на шампионата 1969—70 г.; 20.10 — По света и у нас; 20.30 — ТТ: „Машека“ — от Африкотон; 20.50 — Пет мелодии от Прокофиев, изпълнявани на цигулка; Лилия Кантарджиева; 22.15 — Пусковете обекти в срок“; 22.45 — Спортен екран; 22.55 — Балетен концерт — кубински изпълнители; Накрая — Новини.

ВТОРНИК — 28 ЈУЛИ
18.00 — Новини; 18.10 — Документален филм; 18.40 — За средношколците — „Отговорът“; 19.00 — Концерт на младежките камерен струнен оркестър при читалище „Владимир Занков“; 19.20 — „Който сее вятър“ — публицистично предаване; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, децал; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Степента на риска“ — съветски игрален филм; 21.55 — Дъ излизане на Анамбела на Светската филм на „Александаров“; 22.05 — Творчески портрет на Владимир Тракия Филар; 22.40 — Новини;

ФУТБОЛ
Ботев — Спартак, Локмотия — Ботев

КОНЦЕРТИ
На 27 юли от 20.30 часа в Летния театър в Горна Орховица ще се състои естрадно-сатиричен концерт с участието на заслужилите артисти Петко Карлуковски, Пенчо Петров и Георги Раданов, на естрадна певица Трета Ганчева и оркестър „Дъг“. Същият концерт ще чуят жителите на Велико Търново на 28 и на Елена — на 29 юли.

КОПИРВО
Ботев — Спартак, Локмотия — Ботев